
STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oierilor din
întreaga țară**

*

MOTTO:

Doana e a noastră! Vinu' lor
noi le dăm viață și le măm
țarnecul ce-nu'! Noi cunoaș-
tem glasul țainic al izvoa-
relor! Noi ne-am înrațit cu
bradul!

DIRECTOR:

NICOLAE MUNTEANU

INVĂȚĂTOR

*

Regele Alexandru - Louis Barthou

În 9 a lunii Octombrie anul 1934, au fost doborâți de gloanțe ucigăse în orașul Marsilia din Franța Regele Alexandru al Jugoslaviei și Louis Barthou, Ministrul Afacerilor Straine al Franței.

În această zi, spre seară, au fost stinse două lumini de ceară curată, aprinse din focul sfânt al dragostei de țară și neam; lumini, cari luminau puternic cărările popoarelor ai căror vrednici fii erau, și cărările altor popoare, cari luau lumină din lumina lor.

Au fost curmate două vieți de viață dătătoare!

A fost omorât mișelește Regele Alexandru al Jugoslaviei, care cu sabia dreptății, cinstei desăvârșite, demnității și iubirei de țară și neam în mână, a fixat împreună cu poporul său pe veci granițele Jugoslaviei, pentru mărirea căreia a trăit și pentru fericirea căreia a murit.

„Păstrați Jugoslavia“ este testamentul Eroului, pe care l-a scris și pecetluit cu sângele său.

Poporul jugoslav a pierdut nu pe cel mai ales fiu ci pe însuș părintele său.

Durerea poporului vecin și prieten nu poate fi scrisă în cuvinte.

Lacrimile vărsate de acest harnic și viteaz popor fac izvorul curat, din care vor lua putere de viață dătătoare Regele Petru II. și generațiile peste cari va domni.

Deodată cu Regele Unificator a căzut și Louis Barthou, neobositul Ministru al Afacerilor Straine al Franței, bătrânul încercat în luptele grele ce se dau între popoarele Europei, omul înțelept și clar văzător, bărbatul de stat

apărător al micilor popoare. Și-a dat sfârșitul alături de Regele Alexandru în plină activitate politică pentru apărarea păcii între popoarele Europei.

Alături de tot poporul român, oierii țării românești iau parte cu sufletul încărcat de durere la jalea poporului jugoslav și francez; își pleacă cu smerenie genunchii în fața înormintelor celor doi dispăruți atât de tragic și își exprimă convingerea, că ceea ce Regele Alexandru și Louis Barthou au scris cu sângele lor în veș va trăi, iar „Celce scoate sabia de sabie va muri“, cum zice Sf. Scriptură.

„Stâna“.

Spre orientare comunicăm, că membrii fondatori ai Reuniunii oierilor din Poiana plătesc odată pentru totdeauna Lei 500.—, iar cei pe viață Lei 300.—

În ziua de 26 Octomvrie crt., la Sfântul Dumitru, Dl N. Munteanu, directorul revistei, a fost în comuna Jina, județul Sibiu, unde a ținut o conferință despre: „Oieri și oierit“. Oierii, adunați în foarte mare număr, au ascultat cu viu interes conferința și au hotărât cu multă însuflețire, să se organizeze cât mai neîntârziat în Reuniune, convinși fiind de necesitatea organizării lor.

În ziua de 28 Octomvrie, directorul revistei a fost în comuna Rod, unde deasemenea a vorbit oierilor adunați în mare număr despre „Oieri și oierit“. S'a luat aceeaș hotărâre ca și în comuna Jina.

Citim în ziare, că o delegație de polonezi sosită în țară a cumpărat în județul Muscel 700 oi de rasă, și că dacă vor ajunge în țara lor în pace, vor mai cumpăra încă 9000 bucăți.
Se duc oile noastre în alte țări!

Statul și oierii

Cu deosebit interes am citit ultimul număr din buna revistă profesională, intitulată atât de minunat „STÂNA“ și nu pot să nu-mi exprim bucuria ce îmi umple inima, văzând felul cum Dl. Nicolae Munteanu, stăruiește pe un drum, care la sfârșit îl va duce la un rezultat favorabil. Personal nu îl cunosc pe acest modest învățător din Poiana Sibiului, care și-a închinat munca pe altarul ridicării oierilor la o treaptă pe care trecutul lor istoric o merită și reclamă, dar îi sunt recunoscător, că așază pe ecranul actualității o chestiune, care ar trebui să preocupe în cel mai înalt grad forurile conducătoare.

Sunt convins, că până la urmă, perseverența lui Nicolae Munteanu va învinge și va da rezultatele dorite.

În cadrul acestui „*organ al oierilor din întreaga țară*“ mi-am propus să tratez subiectul de mai sus, sperând, că astfel, modestele mele sugestii, vor avea poate, un rezultat mai eficace din toate punctele de vedere.

După cum bine știm cu toții, dela Unire, Statul nu a binevoit să facă absolut nimic pentru oierii noștri, cari au început să agonizeze sau în cazul cel mai rău să muncească pentru alții.

S'au făcut îmbunătățiri pentru toate profesiunile, s'au întocmit legiuri speciale pentru muncitori, s'au desființat legi vechi devenite inutile noilor dezvoltări ale diferitelor ramuri de activitate socială și economică, numai pentru clasa crescătorilor de oi nu s'a făcut nimic. Au fost lăsați în voia soartei, după ce li se dase și ultima lovitură, cu reforma agrară și împrăprietărea, făcute, ca un lucru, ce se cerea realizat, după războiul mondial.

Situația critică ce li s'a creiat crescătorilor de oi, i-a forțat a îmbrățișa alte ramuri de activitate economică mai rentabile.

Și iară astfel, că cea mai frumoasă și cea mai veche ocupațiune a poporului român a decăzut, lăsând munții pustii și satele fără cântec de caval, ce primăvara urca odinioară spre plaiurile pline de soare și de seninul nemărginit al cerului.

Cum ne-ar putea veni Statul mai rapid, ușor și eficace în ajutor? Iată o întrebare ce mi-am pus-o de multeori în gând, și pe care am rezolvat-o, în lipsă de altă soluție mai bună, astfel:

Statul ar putea creea în diferite centre ale crescătorilor de oi, fabrici de postav pentru confecționarea hainelor militare. Aceste fabrici ar cumpăra lâna pe prețuri ce ar permite și crescătorilor de oi un trai mai bun. Statul, care nu ar căuta să câștige așa de mult ca fabricile particulare de postav, ar putea astfel furniza armatei, un postav uniform, care ar avea mai multe calități decât cel al fabricilor străine:

1. ar fi un postav mai bun, din punct de vedere al durabilității și

2. ar fi mult mai ieftin și mai călduros decât cel furnizat actualmente, pentru puternicul motiv, că se întrebuințează lâna curată, fără a fi amestecată cu sdrențe sau alte gunoaie importate.

Astfel s'ar găsi un debușeu minunat pentru lâna oierilor noștri, care astăzi este strânsă de diferiți speculanți pe prețuri derizorii în detrimentul clasei sociale care a ținut trează în decursul veacurilor făclia românismului.

Dacă Statul nu poate face aceste fabrici de postav, este obligat a ajuta cu capital, întreprinderi cooperative similare, care ar putea valorifica astfel cel mai național produs românesc.

Permițându-i-se astfel crescătorului de oi o stare generală bună, va putea și el să vegheze ca lâna să fie de o calitate mai superioară.

S'a zis odată:

*„Munții noștri aur poartă
Noi cerșim din poartă 'n poartă“*

Nimic nu e mai adevărat. Dar sunt convins, că poetul nu s'a referit numai la bogățiile miniere din pânțele munților ci și la nesfârșitele cârduri de oi și bovine ce împodobesc plaiurile munților noștri. Valorificarea pășunilor munților bătrâni ne-ar aduce o nouă ridicare economică, foarte puțin exploatată și poate prea rudimentar făcută.

Sunt convins, că viitorul României de mâine este în primul rând creșterea vitelor și agricultura și numai după aceea celelalte ramuri de activitate economică sau industrială.

Statul are suprema obligațiune a interveni, pentru a îndrepta actuala stare de revoltătoare neglijență ce s'a rezervat crescătorilor de oi din țară.

Aceasta cu atât mai mult cu cât Dl Ministru Vasile Sassu, este din neamul acesta mândru și robust al crescătorilor de oi din Țara Bârsei, am numit ramura Mocanilor Săceleni, cari au contribuit în cea mai mare măsură la realizarea României Mari de azi.

În credința, că ceasul cel mare al crescătorilor de oi a sunat deși cel mai târziu, totuși mai bine decât nicodată, așteptăm roadele unor chibzuite și necesare legiuri.

Victor Tudoran

redactorul revistei „Plaiuri Săcelene“

Extras dintr'un referat

Di Nic. Munteanu, directorul revistei, a înaintat în 30 Aprilie 1934 un referat Dlui Ministru I. Manolescu-Strunga, din care publicăm anumite părți, pentru a se vedea cum înțelegem să activăm în interesul oierilor și din care se poate ști în linii generale care ne este programul de lucru.

„Economia de oi (oieritul) de azi este departe de ce a fost odată! Economia de oi în genera) este în decădere iar în ceea ce privește rasa și produsele lasă foarte mult de dorit.

Târlele mari de oi au dispărut în marea lor majoritate și dispar pe zi ce mergem, dacă nu se vor lua măsuri de proteguire a acestei economii.

Au dispărut din punctul de vedere al oieritului o mulțime de comune, cari în trecutul nu prea îndepărtat, contau absolut comune de oieri. Cei cari mai sunt și cari reprezintă târle (ciupoare) mai mici, se șbat cu multe și diferite greutateți, din lipsa de organizare și măsuri, cari să le asigure în mod cât se poate de unitar, pășunat și debușeu de desfacere al produselor lor.

Mulțime și felurite taxe cu rost și fără rost se impun acestei economii, cari desigur trebuiesc revăzute și unificate.

Impozit croit după apreciere, apasă de asemenea în mod cu totul neunitar asupra oieritului.

Opreliștea de a stârpi fiarele sălbaticе, îndeosebi urșii, le produc pagube incalculabile, fără puțința de a reacționa.

În baza acestor constatări generale, asupra cărora nu găesc că e nevoie să stăruie prea mult și nici să caut originea răului pe care îl voi arăta în legătură cu concluziunile, îmi permit, Domnule Ministru, a Vă face următoarele propuneri, pe cari găsiindu-le și Domnia Voastră de întemeiate, Vă rog a le da deslegarea utilă înfloririi economiei de oi.

Propunerile ce îmi permit a face, privesc organizarea oierilor și oieritului, valorizarea produselor, taxele, impozitul și alte restricțiuni.

A. Organizarea oierilor.

În legătură cu acest punct țin să Vă reamintesc, Domnule Ministru, că am conceput înființarea de reuniuni în fiecare comună unde se găesc oieri. Reuniunile dintr'un județ vor forma Uniunea oierilor din județul respectiv. Toate Uniunile județene de oieri vor forma Uniunea generală a oierilor din țară.

B. Organizarea oieritului.

1. Se va întocmi în luna Ianuarie a fiecărui an o statistică generală pe comune, județe și țară a oierilor și oilor ce au, după rasă și număr; adică proprietari cu oi până la 25, 100, 200 și mai mult. Însemnătatea acestei statistici cred, Domnule Ministru, că este de netăgăduit. Propun luna Ianuarie fiindcă în această lună toți oierii sunt la țară și fiecare se va conșcrie la comuna pe a cărei hotar se găsește, menționându-se dacă este oier stabil sau nomad; din ce anume județ.

2. Un punct principal este regenerarea rasei oilor. Dela războiu încoace majoritatea oierilor și-au vândut mielele, așa, că rasa a început să degenereze. Una din cauzele principale a degenerării rasei este lipsa de pășunat. Ca oierii să nu-și mai vândă mielele, ci oile bă-

trâne cum se făcea pe timpuri, e absolută nevoie de a li-se asigura într'un mod pășunatul și valorificarea produselor.

3. Se va studia fabricarea brânzei în cantități mai mici și de calitate superioară, căci majoritatea oierilor fac și azi brânză de calitate cunoscută de sute de ani și în cantități tot asemenea, de ex.: burduf până la 40 kgr. unul. Această măsură e necesară și pentru a putea concura cu brânzeturile streine. În acest scop se vor trimite studenți absolvenți ai Academiiilor Agricole în străinătate pentru a studia prelucrarea laptelui și cari întorși nu vor face biurocratism ci vor demonstra în mod practic cele învățate.

Tot în acest scop se vor înființa „Stâni-școale“, unde se va crede mai nimerit. Aci cei chemați vor arăta în mod practic tot ce trebuie știut în legătură cu prelucrarea laptelui începând dela chestiunile cele mai elementare ca: vase, curățenie, fabricare, împachetare, păstrare etc.

La aceste cursuri practice vor lua parte delegați pe comune ai oierilor dintr'un anumit ținut, cari întorși apoi la stănilile lor vor învăța și ei pe alții. Nu se va neglija a li-se da în aceste școli noțiuni de îngrijirea și alimentarea oilor pe anotimpuri, prelucrarea lânii, noțiuni de veterinară și chiar de contabilitate etc.

4. În chestiuni de pășunat se vor lua, Domnule Ministru, măsurile următoare:

a) Munții statului să se arendeze prin reuniunile de oieri și nu ca până acum prin comune, cari în cele mai multe cazuri îi folosesc drept mijloc de propagandă politică, lăsându-se, pe al doilea plan scopul. Se vor arenda reuniunilor și din simplul motiv, că acestea reprezintă pe oieri, pe când comuna reprezintă totalitatea locuitorilor, la conducerea căreia în foarte multe și dese cazuri sunt oameni cari habar n'au de oierit, meseriași, comercianți, etc.

b) Prețul pășunatului va fi unitar pe toată țara.

c) Munții se vor da în raport cu nevoile fiecărei reuniuni, ceiace se va ști în baza statisticii ce se va face și nu după influențe politice.

d) Tăieturile din munți să fie libere la pășunat după un anumit plan, constatat fiind, că pueților de brad le strică mai mult iarba mare ce-i înăbușe, decât oile, cari nu-i mănâncă și cari dacă vin de ex. de jos în sus pășcând, nici nu-i rup. Pentru o cât mai temeinică edificare asupra acestei chestiuni, propun să se dispună unui inginer silvic să facă în această privință experiență.

e) Bălțile statului, rezervele de stat, precum și alte terenuri proprietate a sa să le arendeze exclusiv oierilor, ceilalți locuitorii satisfăcuți fiind prin reforma agrară la aplicarea căreia numai de oieri nu s'a ținut seamă. În bălți și celelalte terenuri ale statului, oierii își vor produce și nutrețul necesar pentru iarnă. Termenul de arendare va fi cel puțin 5 ani, căci numai așa își poate întemeia omul o cât mai frumoasă și bună gospodărie.

f) Terenurile, proprietatea statului, rezervele de stat în Dobrogea să se arendeze de asemenea exclusiv oierilor și să nu se designeze și arendeze pentru islazuri comunale, satisfăcute fiind comunele în această privință tot prin reforma agrară.

g) Să se tindă prin toate măsurile posibile și mai ales prin confetlnțe, a face comunele dela țară să-și arendeze hotarele pentru toamnă, iarnă și primăvară fiind aceasta absolut în interesul lor din următoarele motive:

1. Islazul și peste tot hotarul comunal se îmbunătățește dacă umblă oile pe el.

2. Locuitorii respectivei comune își valorifică mai bine și sigur, fără multe spese, nutrețul și porumbul pe care îl consumă oierii cu oile lor.

3. Se încasează sume destul de însemnate în favo-
rul comunelor, cu cari sume se pot ajuta în multe și fe-
lurite nevoi.

h) Șanțurile șoselelor și ale drumurilor în general să
ie libere la pășunat, deoarece oierii în colindul lor dela
munte la țară și întors, nu pot sbură prin aer. In acest
senz se vor da ordinele cuvenite.

i) Să se ordone comunelor, să nu mai încaseze oierii
pentru că trec prin comunele lor; anume, se practică și
menține obiceiul nu știu de când, de a se pretinde oie-
rilor ca înainte de a intra pe hotarul unei anume comune
să înștiințeze autoritatea comunală, care la rândul ei tri-
mite pe cineva din ai săi în calea celor ce vin, pentru
care serviciu oierul plătește dela 40 lei până la mii de
lei cum arăt în altă parte, nemai socotind, că unul trebuie
să fie mereu pe drum înainte. Vă puteți închipui, Dôm-
nule Ministru, cât trebuie să plătească un oier care vine
dela munte, din bălțile Dunării, Dobrogea, Banat sau din
altă parte a țării și trece prin cel puțin 50 comune. Co-
munele știu timpul ieșitului la munte și coborâtului la țară
așa că pot lua toate măsurile de pază al hotarului și să
înceteze odată acest abuz devenit pentru unii profesiune
parazitară.

C. Valorizarea produselor

Oierii cu care am stat de vorbă asupra acestei chestiuni,
sunt cu toți de părerea, ba chiar pretind, ca statul să se
îngrijească ca fiii lor, cari sunt sub drapel să fie bine
îmbrăcați și hrăniți cu produse ale muncii și profesiunii
părinților lor și anume:

Să fie îmbrăcați cu haine din lâna ce avem în țară
și nu cu postavuri țesute din sdrențe importate.

Să fie hrăniți cu brânză, din care oierii produc din
belșug. In acest scop Ministerul Armatei va obliga pe
fabricanții de postav pentru armată, alte ministere pentru

serviciile cari le privește, să țese postav exclusiv din lână indigenă, din care se poate fabrica postav bun și durabil.

Se va opri cu desăvârșire și pentru totdeauna importul sdrențelor dela cari câștigă câțiva fabricanți, în schimb pierde statul și se nimicesc mii de români, oierii. Deasemenea Ministerul Armatei și alte ministere cari lucrează cu lucrători își vor procura pentru hrana trupei și a oamenilor brânza necesară direct dela oieri și nu prin diferiți intermediari și sam-sari, cari toți mulg și înșală pe bietul producător oier, care din toată munca și suferințele mari se alege cu zărul, smântâna luând-o diferiți beneficiari.

Tot dela oieri direct se vor procura pieile necesare pentru căpтуșitul mantalelor. Tote acestea prin reuniunile lor. Făcându-se astfel, Domnule Ministru, Vă asigur, că s'a făcut pasul gigantic pentru înflorirea oieritului și mulțumirea generală.

Mă gândesc la o cooperativă generală a oierilor, chiar la o fabrică de postav a lor.

Proiecte frumoase pentru viitor căci de prezent lipsește capitalul.

D. Taxe.

Mulțimea și felurile taxе pe bilete de abator, pentru stampilat, fondul zootehnic, medici veterinari, etc. trebuiesc serios studiate și unificate așa, că în tot cuprinsul țării să fie la fel. Cele fără rost vor fi suprimate.

Taxele de obor (mânat) vor fi și ele reglementate, căci cred, Domnului Ministru, este inadmisibil a se încasa — ca în unele comune din jud. Constanța — 5 lei de oaie mânat la obor, ținându-se seama, că se mână în cazul de contravenție sute de oi deodată; serviciu pe care îl fac tot atâți servitori câți și pentru 2—3, încasând mii de lei.

Taxele pe c. f. r. încă ar putea fi reduse în general și în anumit timp, anume în luna Maiu când se transportă

miei la București și în oarecare lună pentru transportul lânii, adevărat fiind, că dacă se fac reduceri pe c. f. r. pentru fel de fel de călătorii de plăcere, etc. cu atât mai vârtos se pot face pentru transportul produselor românești ajungând astfel mai ieftine la consumator și putându-se plăti ceva mai bine producătorilor.

E. Impozitul.

Impozitul încă trebuie să fie unitar. Înțeleg ca după calcul bazat pe cifre și adevăr să se calculeze venitul net al unei oi, care venit va fi impus la agricol și nu ca în prezent la comercial cum se practică în unele părți. Până acum nefiind stabilit oficial și unitar venitul net de oaie, s'a ajuns acolo, că oierii au fost impuși după bunul plac și aprecierea diferitelor comisii astfel, că impozitul pe oi diferă dela județ la județ și chiar dela comună la comună. Mioarele, miei și oile sterpe nu trebuiesc luate în combinație la stabilirea impozitului.

Oierii, cari își pasc oile pe terenul proprii nu vor fi impuși și după oi.

Oierii, cari arendează munte pentru pășunat de vară nu vor mai fi impuși la comercial după suma arenzii, deoarece dânșii nu arendează munți pentru negoț ci pentru trebuințele proprii. În județul Gorj s'a practicat și se face și azi această impunere nedreaptă, din care cauză oierii au atâtea necazuri și nemulțumiri.

Admis punctul de vedere al Gorjului, oierii și mai ales cei nomazi, vor fi impuși și la sumele ce plătesc drept arendă pentru bălți, hotare, etc. și atunci unde s'ar ajunge? Când se va stabili cota unitară, venit anual al unei oi, se vor calcula toate venitele și se vor lua în vedere toate cheltuelile în cari cad și toate arenzile, lucru ce ar fi trebuit făcut și avut în vedere și până acum.

Dacă oierul plătește impozit și după sumele cari reprezintă arendă de munte, baltă sau hotar, tot așa ar trebui să plătească și un plugar pentru chiria ce o plătește pentru un tractor sau mașină de împlătit, pe care le arendează pentru a ajunge la rodul binecuvântat. Exemple de acest fel aș putea să înșir cât de multe și felurite.

Unde mai punem, că un oier cu 200 de oi, dacă are pământ propriu nu plătește impozit după oi și celce n'are nici pământ, plătește și după suma arenzii pășunatului și după oi.

Statul își va plăti singur impozitul după munții proprietate a sa, sau pe care îi exploatează și nu-l va mai pune mereu în spinarea oierilor cum se face azi. Este și nedrept și injust. Impozitul e anual și pentru tot muntele, ori oierul folosește muntele cel mult 4 luni și numai o parte din el, căci mare parte e pădure și jip.

Impozitul să se facă și încaseze la domiciliul oierului tocmai din motivul, că mulți dintre ei sunt nomazi și nu pot fi impuși de toate județele și mai ales comunele prin cari trec, sau stau în anumite anotimpuri. În comisiile de impunere, acolo unde sunt oieri, să aibă și ei câte un reprezentant.

F. Vânatul în munți.

Să se ridice opreliștea de a vâna urșii, cari fac pagube incalculabile bieților oieri și care opreliște mulțumește numai pe anumiți amatori, a căror poftă, oierii o plătesc prea scump. Sigur, dreptul de vânat și mai ales a purta armă se va da în anumite condiții și cu anumită răspundere.

G. Studii.

Vom studia posibilitatea rămânerii oierilor și iarna la munte, dela sine înțeles, că nu pe vârfurile munților ci în

locurile mai adăpostite. Sunt convins, că aceasta ar fi posibil. Exemplul ni-l dă Elveția unde prin văile munților la o înălțime mult mai mare decât în Carpați, stau oamenii cu vitele lor și în timp de iarnă. Dacă se va face aceasta și la noi, pe lângă, că ar scăpa mulți oieri de multe mizerii și neajunsuri, cu transportul lor de până acum dela munte la țară și întors, ar avea și oi mai sănătoase, cari ar da cred lână, carne, miei și lapte mai mult și mai bun“.

În afară de punctele înșirate mai sunt și alte multe chestiuni, cari așteaptă să fie discutate și soluționate.

„Stâna“.

În numărul viitor al revistei vom publica numele celor care ne-au achitat abonamentul, ajutându-ne astfel să putem apare la timp, făcându-și totodată datoria față de noi și dâșii. Banul plătit la timp aduce mare folos și bucurie, ajutând să poți face față obligațiilor luate, susținând astfel moralul și cinstea.

Dlor I. Ghelase, T. Morariu și I. Dăncilă. Din lipsă de loc și din cauza că articolele Dvs. ne-au sosit după ce revista era sub tipar, ele vor fi publicate în numărul viitor.

Indemnăm pe oierii noștri să subscrie la împrumutul intern, ajutând astfel la înzestrarea țării și menținerea păcii!

Banul dat la împrumutul intern este bine plasat, ferit de orice risc, scutit de impozit și taxe succesoriale.

Să ne ajutăm țara pentru a o face cât mai văzută și cât mai temută.

STATUTUL

„Reuniunii oierilor“ din comuna jud.

Art. 1. — În Înțelesul statutului prezent se înființează în comuna jud. o societate culturală-profesională cu numele „Reuniunea oierilor“ din comuna

Scopul Reuniunii.

Art. 2. — Scopul Reuniunii este: promovarea culturală și socială a membrilor; promovarea creșterii oilor în general și în special: regenerarea rasei oilor, în sensul de a se ajunge la o producție cât mai bună și cât mai multă; asigurarea de pășunat pentru toate anotimpurile; organizarea valorificării produselor și în general apărarea intereselor profesionale ale membrilor.

Art. 3. — Ca mijloace spre atingerea scopului vor servi:

- a) un local de lectură împreună cu o bibliotecă;
- b) ziare, foi și reviste de specialitate;
- c) conveniri și petreceri sociale;
- d) conferințe;
- e) expoziții de produse ale oilor;
- f) cooperativă pentru valorificarea produselor;
- g) asigurarea vitelor în cadrul Reuniunii;
- h) în general orice mijloc legal;
- i) legături cu alte societăți culturale și profesionale.

Membrii, felul, drepturile și datorițele lor.

Art. 4. — Membru al reuniunii poate fi oricare oier, fost oier, descendenți ai oierilor și orișicare cetățean de origine română, care se interesează de acest ram al eco-

nomiei naționale, dacă au viața nepătată și din punct de vedere național au purtare neexcepționabilă.

Femeile încă pot fi membre ale reuniunii în aceleas condițiuni.

Corporațiunile încă pot fi membre ale reuniunii.

Art. 5. — Membrii reuniunii sunt:

a) onorari; b) fondatori; c) pe viață; d) activi și e) ajutători.

Art. 6. — Membru onorar poate fi ales de adunarea generală acela, care a promovat în mod deosebit interesele reuniunii sau care prin vre-o donațiune mai însemnată a contribuit la ridicarea materială a reuniunii.

Art. 7. — Membru fondator este acela, care contribuie la fondul reuniunii odată pentru totdeauna cu Lei.

Art. 8. — Membru pe viață e acela, care solvește la cassa reuniunii odată pentru totdeauna Lei.

Art. 9. — Membru activ este acela, care plătește odată pentru totdeauna o taxă de înscriere de Lei 50 și anual Lei 20 anticipativ.

Art. 10. — Membru ajutător este acela, care solvește o taxă anuală de cel puțin 20 Lei anticipativ.

Art. 11. — Membrii fondatori și pe viață contribuiesc cu taxele lor la fondul reuniunii cu ocaziunea înscrierii, în cazuri excepționale însă, cu învoirea comitetului, plățirea acestor sume se poate face și în mai multe rate.

Art. 12. — Toți membrii au drept la cercetarea localului reuniunii, la folosirea bibliotecii și a participa la convenirile sociale.

Vot decisiv în adunările generale au numai membrii onorari, fondatori, pe viață și activi.

Membrii ajutători au vot consultativ.

Art. 13. — Calitatea de membru al reuniunii înce-tează: prin repășire de bunăvoje, prin moarte, prin deju-decarea în chestii criminale, prin viață imorală și prin eschidere; la membrii activi și ajutători și prin nesolvirea taxei la începutul anului.

Eschiderea se face din cauza purtării necuviincioase, a vătămării și lucrării contra intereselor reuniunii, precum și acei ce contravin Art. 4.

Contra eschiderii se poate apela la adunarea ge-nerală.

Conducerea Reuniunii.

Art. 14. — Afacerile reuniunii le conduce:

- a) adunarea generală;
- b) comitetul;
- c) comitetul de cenzori.

Adunarea generală.

Art. 15. — Reuniunea va ținea în fiecare an o adu-nare generală ordinară; întrucât gestiunea anului se în-cheie cu 31 Decembrie a fiecărui an, adunarea generală ordinară se va ține în luna Ianuarie a anului ce urmează.

Adunarea generală extraordinară se poate convoca de comitet orișicând cer împrejurările, ori la dorința a 20 membrii, cari cu 8 zile înainte de convocare vor comunica în scris comitetului obiectul ce voesc a-l aduce înaintea adunării generale.

Adunarea generală poate aduce concluse valide, dacă sunt 1/5 parte din suma membrilor fondatori, pe viață și activi.

Concluse se aduc cu majoritate de voturi de cei prezenți. In caz de paritate de voturi dărâmă președin-tele.

Obiectele de pertractat atât în adunările ordinare precum și extraordinare se vor comunica membrilor în

modul obișnuit în comună și în revista „Stâna“, cu 15 zile înainte.

Votările se fac prin ridicare ori cerând 10 membrii prin ședule.

Adunările generale sunt prezidate de președintele sau vicepreședintele comitetului sau în absența acestor doi de cel mai bătrân membru din comitet.

Adunarea generală își alege un notar și doi verificali.

Art. 16. — Agendele adunării generale sunt:

- a) alegerea comitetului, comitetului de censored și absolvirea celor vechi;
- b) revizuirea rațiociniului;
- c) statorirea budgetului;
- d) pertractarea obiectelor subșternute din partea comitetului și propunerile făcute din partea membrilor, cari cu 5 zile înainte vor fi fost înaintate în scris comitetului;
- e) a modifica statutele;
- f) a aproba primirea membrilor noi, și a decide asupra eschiderei membrilor;
- g) decide asupra desființării reuniunii.

Despre ședințele adunărilor generale se poartă protocol, care se autentifică de președinte, notar și doi membrii designați de adunarea generală.

Comitetul.

Art. 17. — Comitetul constă din președinte, vicepreședinte, notar, cassar, bibliotecar și membrii.

Președintele, vicepreședintele, notarul, cassarul, bibliotecarul și membrii comitetului se aleg de adunarea generală pe câte 3 ani.

Comitetul ține ședințe de câte ori e de lipsă, însă cel puțin de patru ori la an și de câte ori cer majoritatea membrilor din comitet.

Comitetul se convoacă la şedinţă de preşedinte sau substitutul lui şi de notar şi poate aduce concluse valide dacă sunt cel puţin jumătate din membrii afară de preşedinte.

In cazuri de paritate de voturi dă rămă preşedintele.

Despre şedinţele comitetului se poartă protocol care se autentifică de preşedinte, notar şi doi verificatori designaţi de comitet.

Art. 18. — Preşedintele, vicepreşedintele, notarul, casarul, bibliotecarul şi membrii comitetului pot fi realeşi.

Art. 19. — Agendele comitetului sunt:

- a) executarea concluserilor adunării generale;
- b) a face propuneri adunării generale pentru scopurile reuniunii,
- c) a compune proiectul de buget.
- d) a revizui raţiociniul casarului şi a-l subşterne adunării generale;
- e) a administra averea reuniunii;
- f) a forma în cadrul statutelor regulamente interne şi a le subşterne adunării generale spre aprobare.
- g) a primi membrii noi şi a exclude pe cei cu purtare normată în Art. 13.
- h) a convoca adunările generale şi a stabili ordinea de zi.

Art. 20. — Comitetul poate angaja, în caz că interesele reuniunii reclamă, funcţionari specialişti pentru lucrările ce se cer pentru atingerea scopului propus; de asemenea poate angaja conferenţieri etc. Despre angajările făcute se face raport adunării generale.

Art. 21. — Comitetul reprezintă societatea în toate cazurile şi cauzele ei şi duce la îndeplinire toate afacerile ei, are dreptul şi datoria să ia toate măsurile care se prezintă ca trebuincioase sau folositoare societăţii, anga-

jează funcționarii și conferențiarii reuniunii, le statorește salariile și competențele, tot comitetul poate suspenda sau demite pe funcționarii societății și decide în toate cauzele cari nu sunt rezervate expres adunării generale. Intocmește regulamentele Reuniunii și regulamentele secțiilor.

Art. 22. — Hotărârile comitetului și ale adunării generale sunt obligatorii pentru toți membrii reuniunii.

Președintele.

Art. 23. — Președintele conduce adunările generale, ședințele comitetului și ședințele secțiilor, supraveghează executarea concluzelor luate de adunarea generală și de comitet, reprezintă reuniunea în afară și în fața instanțelor judiciare, scrutează din când în când cassa, asignează în cazuri de urgență sumele necesare bunului mers al Reuniunii cu aprobarea ulterioară a comitetului, și dispune în toate cazurile de urgență.

Vicepreședintele.

Art. 24. — Vicepreședintele în caz de lipsă substituie pe președinte.

Notarul.

Art. 25. — Notarul poartă afacerile scripturistice ale ședințelor comitetului, dă extrase din protocol, poartă evidență despre membrii reuniunii, ia parte la ședințele secțiilor și transcrie în cartea proceselor verbale ale ședinței hotărârile acestora.

Remunerațiunea notarului o statorește comitetul cerând ratificarea adunării generale.

Cassarul.

Art. 26. — Cassarul poartă socotelile reuniunii, încasează taxele, face plătirile pe lângă chitanță vidimată de președinte, compune proiectul de budget și rațiociniul anu-

lui trecut și garantează pentru averea reuniunii cu averea sa. El este și cassarul secțiilor dacă sunt înființate.

Remunerațiunea cassarului se fixează de comitet, cerând ratificarea adunării generale.

Bibliotecarul.

Art. 27. — Bibliotecarul administrează biblioteca despre care e responsabil și grijește de ziare. Tot el face propunerea în privința cărților de procurat.

Comitetul de cenzori.

Art. 28. — Comitetul de cenzori se compune din membrii aleși de adunarea generală pe 3 ani. Cenzorii alegându-și un președinte supraveghează manipulațiunea cassei, scotorează averea reuniunii în toț pătrarul de an, face propuneri în interesul bunului mers și pentru promovarea societății și membrilor ei.

Despre eventualele daune provenite din cauza neglijenței lor sunt responsabili.

Hotărârile comitetului de cenzori se înscriu în cartea proceselor verbale ale Reuniunii și ele se vor discuta de comitet în proxima ședință a sa.

Secții.

Art. 29. — Pentru atingerea scopului propus, membrii pot constitui în cadrul reuniunii și în bază de regulamente speciale întocmite de comitet și aprobate de adunarea generală, anume secții, cari să aibă de scop spre exemplu regenerarea rasei, achiziționarea și organizarea de pășunat, asigurarea vitelor, valorificarea de produse, industrializarea lor, eventual alte secții ce se cer a fi înființate în interesul promovării oierilor și oieritului.

Un membru al Reuniunii poate fi membru în mai multe secții sau chiar în toate, dacă îndeplinește condițiunile din regulamentul respectiv.

Averea Reuniunii.

Art. 30. — Averea reuniunii constă :

- a) din taxele membrilor ;
- b) din venitul curat al petrecerilor și altor conveniri ;
- c) din daruri benevole ;
- d) din orice alte venit.

Biblioteca, mobilierul; încă formează averea Reuniunii.

Fonduri.

Art. 31. — Din taxele membrilor fondatori, pe viață, din donațiuni și din partea nespesată a intratelor anuale se formează un fond disponibil.

Destinațiunea și manipulațiunea lui mai de aproape se va norma prin regulament intern.

Art. 32. — Comitetul reuniunii poate înființa anume fonduri, spre exemplu: „Fond de ajutor“, „Fond de premiere“ etc. asupra cărora dispune în baza regulamentului fondului.

Aceste fonduri se alimentează :

- a) din donațiuni anume făcute ;
- b) din colecte între membrii ;
- c) din 1/3-a parte din venitul curat al petrecerilor și convenirilor sociale. Această cotă se poate da unui fond numai, sau se poate și împărți la mai multe fonduri.

Art. 33. — Reuniunea se poate desființa numai prin concluzul a două adunări convocate în răstimp de o lună spre acest scop.

Concluzele sunt a se lua cu majoritate de 2/3 a celor prezenți.

În caz de desființare asupra averii Reuniunii hotărăște adunarea generală.

Art. 34. — Organ oficial al Reuniunii este revista „Stâna“ întemeiată de dl. Nicolae Munteanu, învățător în Poiana-Sibiului, jud. Sibiu.

INFORMAȚIUNI

În numărul de azi al revistei publicăm Statutul în baza căruia se vor organiza cât mai neîntârziat oierii din toate comunele.

Organizarea se face în modul următor:

Oierii din o comună se adună în adunare de constituire. Această adunare se convoacă fie la școală fie în alt local. Dintre cei cari se întrutesc la această adunare se alege unul ca președinte al adunării de constituire, unul ca notar, care ia procesul verbal al adunării și 2 verificatori ai procesului verbal.

Președintele arată care e scopul adunării, lasă să se cetească statutele, cari apoi se semnează de președinte, notar și cei doi verificatori.

După cetirea statutelor se înscriu membrii în conformitate cu statutul.

Se constituie apoi Comitetul Reuniunii în conformitate cu statutul, alegându-se președinte, vicepreședinte, notar, cassar, bibliotecar și membrii în comitet câți se cred de cuviință.

Se încheie apoi următorul Proces verbal în 3 exemplare:

PROCES-VERBAL

Încheiat azi la, în adunarea de constituire a „Reuniunii oierilor“ din comuna, jud., prezenți fiind subsemnații.

DI deschide adunarea de constituire, arată scopul întrunirii și dă cetire statutelor în baza cărora urmează să ia ființă și să se constituie Reuniunea oierilor din com. jud.

Subsemnații după ce am ascultat cuvântul președintelui adunării și după ce am luat cunoștință de statutul în baza căruia urmează să ne organizăm; am hotărât înființarea în baza statutelor cetite, a „Reuniunii oierilor“ din com. jud.

În această adunare ne-am constituit alegând comitetul Reuniunii în conformitate cu statutul, căruia îi dăm delegație să facă pașii de lipsă ca Reuniunea să fie recunoscută persoană juridică.

Drept ce am încheiat prezentul proces-verbal și l-am semnat.

Președintele adunării de
constituire,

Notar,

.....
Membrii verificatori,

.....
Semnăturile membrilor:
.....
.....

În baza acestui proces-verbal președintele ales al Reuniunii fie, că va ruga pe judecătorul de ocol sau notarul public să iese

la fața locului, fie că se duc la judecător sau notarul public 25 oieri și declară, că au înființat „Reuniunea oierilor” și că s’au constituit, cerând să fie declarată persoană juridică.

Judecătorul ia un proces verbal, autentifică semnăturile oierilor membri ai Reuniunii. Procesul verbal de constituire, statutul, și procesul verbal de autentificare a semnăturilor luat de judecător se trimit împreună cu o cerere Tribunalului județului, care deliberează, recunoscând persoană juridică Reuniunea.

Acum Reuniunea este înființată. Primul lucru ce se va face este, că se va închiria un local potrivit pentru Reuniune. Aici se vor ține ședințele, aici se vor aduna oierii și vor citi ziarele și revistele abonate. Asta e casa de lucru a oierilor.

Se va scrie pe o tablă firma Reuniunii și se va bate pe local. Se va confecționa un steag.

Se va pune bază unei biblioteci, cu un cuvânt se începe munca în interesul oierilor.

Un proces verbal de constituire ni-se va trimite și nouă.

Ni-se vor trimite în extrase scurte de cele discutate în ședințele comitetului și de inițiativele ce Reuniunea va lua în interesul societății.

În orice chestiune asupra căreia aveți ceva nedumeriri, vă stăm bucuros la dispoziție.

Pentru uniformitate vă comunicăm, că steagul Reuniunilor să fie treicolor. Pe o parte se va broda stema țării iar pe cealaltă un cioban și o oaie. Dealtfel în această chestiune vă vom trimite lămuriri atunci când se va confecționa steagul. Vrem ca toate steagurile Reuniunilor să fie la fel.

În numărul viitor poate dăm în această privință lămuriri amănunțite și complete.

Toate Reuniunile noastre vor aranja a doua zi de Crăciun producțiune teatrală.
